

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 3 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Acacia Srl/Bayerische Motoren Werke AG

(Sprawa C-421/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Wzory wspólnotowe – Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 – Artykuł 82 ust. 5 – Powództwo wniesione do sądów państwa członkowskiego, na którego terenie nastąpiło naruszenie lub miały miejsce działania grożące naruszeniem – Roszczenia dodatkowe powództwa o stwierdzenie naruszenia – Prawo właściwe – Artykuł 88 ust. 2 – Artykuł 89 ust. 1 lit. d) – Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 – Prawo właściwe dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) – Artykuł 8 ust. 2 – Państwo, w którym doszło do naruszenia prawa własności intelektualnej]

(2022/C 171/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Acacia Srl

Strona pozwana: Bayerische Motoren Werke AG

Sentencja

Artykuł 88 ust. 2 i art. 89 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych oraz art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) należy interpretować w ten sposób, że sądy właściwe w sprawach wzorów wspólnotowych, do których wniesiono powództwo o stwierdzenie naruszenia na podstawie art. 82 ust. 5 rozporządzenia nr 6/2002, dotyczące naruszenia lub działania grożącego naruszeniem popełnionego na terytorium jednego państwa członkowskiego, powinny zbadać roszczenia dodatkowe tego powództwa, zmierzające do zasądzenia odszkodowania, przedstawienia informacji, dokumentów i rachunków oraz wydania podrobionych produktów w celu ich zniszczenia, na podstawie prawa państwa członkowskiego, na którego terytorium wystąpiły działania mające stanowić podnoszone naruszenie lub groźbę naruszenia wzoru wspólnotowego, co w sytuacji powództwa wniesionego na podstawie rzeczonego art. 82 ust. 5 jest zbieżne z prawem państwa członkowskiego, w którym sądy te mają siedzibę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 433 z 14.12.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 10 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Midden-Nederland – Niderlandy) – ZK, jako następcą prawny JM, syndyka masy upadłości BMA Nederland BV/BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

(Sprawa C-498/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 7 pkt 2 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego – Powództwo wytoczone przez syndyka masy upadłości przeciwko osobie trzeciej w interesie wierzycieli – Miejsce nastąpienia zdarzenia wywołującego szkodę – Artykuł 8 pkt 2 – Wniosek osoby trzeciej reprezentującej interesy zbiorowe o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta – Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 – Zakres stosowania – Zasada ogólnej]

(2022/C 171/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Midden-Nederland

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZK, jako następca prawny JM, zarządcy masy upadłości spółki z ograniczoną odpowiedzialnością BMA Nederland BV

Strona pozwana: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

przy udziale: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Sentencja

- 1) Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że sąd miejsca siedziby spółki wnuczki, która nie jest w stanie zaspokoić roszczeń swoich wierzycieli, ponieważ jej spółka babka naruszyła obowiązek staranności ciążyący na spółce babce wobec wierzycieli spółki wnuczki, jest właściwy do rozpoznania pozwu zbiorowego o odszkodowanie z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego, który syndyk masy upadłości tej spółki wniósł w ramach wykonywania przez niego jego ustawowego zadania polegającego na podziale masy upadłości na rzecz, lecz nie w imieniu, ogółu wierzycieli.
- 2) Odpowiedź na pytanie pierwsze nie ulega zmianie, jeśli wziąć pod uwagę fakt, że w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym fundacja reprezentuje zbiorowe interesy wierzycieli i że żądanie podniesione przez nią w tym celu nie uwzględnia indywidualnych okoliczności dotyczących wierzycieli.
- 3) Artykuł 8 pkt 2 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli sąd, do którego wniesiono pierwotne powództwo, uzna ostatecznie, że jednak nie jest właściwy do jego rozpoznania, oznacza to również, że z mocy prawa traci on właściwość do rozpoznania żądań podniesionych przez interwenienta.
- 4) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) należy interpretować w ten sposób, że prawem właściwym dla obowiązku naprawienia szkody, wywodzonego z obowiązku zachowania staranności przez spółkę babkę spółki, której upadłość ogłoszono, jest co do zasady prawo państwa, w którym ta ostatnia ma swoją siedzibę, chociaż uprzednie istnienie umowy o finansowanie między tymi dwiema spółkami, której towarzyszy zapis o wyborze sądu, jest okolicznością mogącą wskazywać na istnienie wyraźnie ściślejszego związku z innym państwem w rozumieniu ust. 3 tego artykułu.

(¹) Dz.U. C 443 z 21.12.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Postępowanie wszczęte przeciwko K

(Sprawa C-519/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka migracyjna – Dyrektywa 2008/115/WE – Zastosowanie środka detencyjnego w celu wydalenia – Artykuł 16 ust. 1 – Bezpośrednia skuteczność – Specjalny ośrodek detencyjny – Pojęcie – Przetrzymanie w zakładzie karnym – Przesłanki – Artykuł 18 – Sytuacja nadzwyczajna – Pojęcie – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Skuteczna kontrola sądowa]

(2022/C 171/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K

przy udziale: Landkreis Gifhorn